

рольна група) виконували трансфузію ер/м при зниженні гемоглобіну менше 80–85 г/л та гемокриту менше 25 %; 78 пацієнтам (основна група) проводили ПІ дренажної автокрові з використанням фільтра Lipi Guard SB фірми PALL. Клінічні групи хворих були схожі за віком, статтю, етіопатогенезом, видом і тривалістю операції. **Результати.** Встановлено, що в основній групі загальна КВ становила 670,9 мл, із них протягом операції — 229,7 мл (34 %), упродовж першої п/о доби — 441,2 мл (66 %). У контрольній групі загальна КВ — 667 мл, із них операційна — 225,8 мл (37 %) та п/о — 441,2 мл (63 %). Середні показники крові у хворих (чисельник) та дренажної крові (знаменник) малорізнялися: RBC — $3,77 \times 10^{12}/л/3,34 \times 10^{12}/л$; Hb — 115,5 г/л/105 г/л; Ht — 35 %/32,5 %; WBC $4,5 \times 10^9/л/4,0 \times 10^9/л$; PLT — $10,3 \times 10^9/л/3,7 \times 10^9/л$. Динаміка показників згортання крові під час операції та п/о в обох групах не відрізнялася і не виходила за межі норми. Варто відзначити, що у контрольній групі потребували трансфузію ер/м 46 хворих у середніх дозах 250 мл. В основній групі реінфузовано 229,5 мл дренажної автокрові. На 2-гу — 3-тю п/о доби клінічний аналіз крові у групах мало відрізнявся, анемії не було. Хворі були активні, не виявилось порушень гемодинаміки та діурезу. **Висновки.** Дренажна кров, що в стерильних умовах зібрана в перші 6 годин, за своїм клітинним складом не відрізнялася від крові пацієнтів і була придатною для реінфузії. Реінфузія зібраної п/о дренажної автокрові дозволяє забезпечити стабільні показники крові хворого без переливання донорської крові.

УДК 616-006.04-089.5

Корецький О.Є., Хитрий Г.П.

Українська військово-медична академія, м. Київ, Україна

Мультимодальна анестезія при втручаннях у панкреатодуоденальній зоні

Вступ. Рак підшлункової залози є провідною причиною смертності від ракових захворювань у розвинених країнах і вважається одним із найбільш злоякісних новоутворень у всьому світі [1]. На даний час єдиним ефективним лікуванням раку підшлункової залози є хірургічна резекція, після виконання якої п'ятирічне виживання становить приблизно 15–20 % [2]. **Мета:** вивчення ефективності мультимодальної анестезії, що являє собою поєднання епідуральної анальгезії та загальної (внутрішньовенної або інгаляційної) анестезії під час операцій з приводу патології панкреатодуоденальної зони. **Матеріали та методи.** На базі Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» були вивчені та включені в ретроспективне дослідження 29 історій хвороби пацієнтів, яким була виконана панкреатодуоденальна резекція підшлункової залози з приводу

патології панкреатодуоденальної зони. Для визначення впливу епідурального введення морфіну як компонента мультимодальної анестезії пацієнтів було розподілено на дві групи. Група А — 16 пацієнтів, яким одноразово вводився епідурально розчин морфіну 4–5 мг на початку оперативного втручання. Група В — 13 пацієнтів, у яких епідурально морфін не використовувався. **Результати.** У групі А потреба у додатковому введенні фентанілу під час операції була меншою, ніж у групі В (група А — $0,75 \pm 0,68$ мкг/кг/год; група В — $1,46 \pm 0,95$ мкг/кг/год), $p = 0,025$. Середні дози лідокаїну для епідуральної анальгезії в першу добу після операції були нижчими у групі А ($0,71 \pm 0,15$ мг/кг/год), ніж у групі В ($0,88 \pm 0,14$ мг/кг/год), $p = 0,0094$. На другу добу після операції не виявлено різниці між середніми дозами лідокаїну для епідуральної анальгезії між групами А та В, $p > 0,05$. **Висновки.** Застосування морфіну епідурально інтраопераційно дозволяє зменшити кількість наркотичних анальгетиків упродовж операції. Анальгетичний ефект зберігається протягом першої доби після операції, що проявляється у необхідності менших доз лідокаїну для епідурального знеболювання. Анальгетичний ефект епідурально введеного морфіну не поширюється на другу добу післяопераційного періоду.

Список літератури

1. Ferlay J., Soerjomataram I., Dikshit R., Eser S. Cancer incidence and mortality worldwide: sources, methods and major patterns in GLOBOCAN 2012 // *Int. J. Cancer.* — 2015. — 136. — E359-E386. doi: 10.1002/ijc.29210.
2. Kedra B., Popiela T., Sierzega M., Precht A. Prognostic factors of long-term survival after resective procedures for pancreatic cancer // *Hepatogastroenterology.* — 2001. — 48. — 1762-1766 [PMID: 11813619].

УДК 616.831.9-002-053.2/6

Корсунов В.А., Георгіянц М.А., Скорик В.С., Пороша Н.С., Павлов В.В.

Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків, Україна

Можливості використання інтелектуальних режимів респіраторної підтримки під час інтенсивної терапії у дітей

Вступ. Розвиток технологій сучасної респіраторної підтримки сприяв створенню інтелектуальних режимів вентиляції, під час здійснення яких частина параметрів дихального циклу обирається за певними алгоритмами. Одним із найбільш просунутих режимів є ASV — адаптивна підтримуюча вентиляція, яка у вітчизняному респіраторі отримала назву AdVent. Попри значний і позитивний досвід використання цього режиму в дорослих пацієнтів, інформація щодо його застосування у педіатрії є доволі обмеженою. **Мета:** визначити